

Instruccions per autors/es:

Comunicació. Revista de Recerca i d'Anàlisi és una revista científica editada per la Societat Catalana de Comunicació que publica articles inèdits relacionats amb la comunicació com a ciència social. La revista té una periodicitat semestral i es regeix pel sistema d'avaluadors anònims i externs. La revista no realitza cap cobrament als autors en concepte de processament editorial dels articles (article processing charges) ni tampoc cobra per l'enviament dels articles (article submission charges).

1. Procés editorial

Els originals seran avaluats inicialment pels editors de la revista, que decidiran si l'article compleix les normes editorials i si s'ajusta a la temàtica. Si és així, els originals seran examinats per experts independents (peer review), que en faran una revisió doble cega, i seran acceptats, refusats o acceptats amb revisions. En aquest últim cas, els autors hauran d'atendre les revisions i retornar els originals degudament modificats, que seran examinats de nou pels editors per decidir si han donat resposta a les qüestions plantejades.

2. Política d'accés lliure

Aquesta revista proporciona accés lliure immediat als seus continguts basant-se en el principi que el fet de posar la recerca a disposició del públic de manera gratuïta afavoreix l'intercanvi global de coneixement. La revista s'adhereix a la definició d'accés lliure de la Budapest Open Access Initiative (BOAI): "Per accés obert [als resultats de la recerca revisats per parells] entenem que estiguin disponibles de manera gratuïta a Internet, i que qualsevol usuari estigui autoritzat a llegir, descarregar, copiar, distribuir, imprimir, buscar o afegir un enllaç al text complet d'aquests articles, rastrejant-los per a la indexació, incorporant-los com a dades en un programa informàtic o utilitzar-los per a qualsevol altre propòsit que sigui legal, sense barreres econòmiques, legals ni tècniques, a part de les que són inseparables del mateix accés a Internet. L'única limitació quant a la reproducció i distribució i l'únic paper dels drets d'explotació en aquest àmbit hauria de ser donar als autors el control sobre la integritat dels seus treballs i el dret de ser reconeguts i citats adequadament."

3. Normes de presentació d'articles

Es publicaran articles inèdits, que no estiguin en procés de publicació en altres revistes, escrits en català, altres llengües romàniques o anglès, la temàtica dels quals analitzi els múltiples aspectes i àmbits de la comunicació com a ciència social.

Els articles poden anar acompanyats d'una carta de presentació i d'una declaració en què l'autor s'atribueix l'autoria de l'article, en certifica l'originalitat i dóna permís a comunicació. revista de recerca i d'anàlisi per fer-hi els canvis formals oportuns.

Totes les persones signants de l'article han d'haver realitzat una aportació significativa al treball, entesa com una contribució intel·lectual en el disseny de la recerca i en l'anàlisi de resultats, així com una participació activa en la revisió crítica del manuscrit. Si no s'acompleixen aquests criteris, les persones hauran de ser incloses en l'apartat d'agraïments.

4.1. Característiques formals dels articles

Els articles han de ser enviats en format editable per poder ser anonimitzats pel procés de revisió. En el text de l'article, no pot constar cap indicació que permeti identificar els autors (per exemple, en recerques anteriors, o com ja vam comentar a, o variacions).

Els articles han de complir les següent característiques per ser enviats a revisió.

A la primera pàgina, s'ha incloure el títol de l'article en català, en anglès i en l'idioma de l'article. A continuació, s'ha d'especificar el nom de tots els autors per ordre, seguit del càrrec, departament o unitat d'adscripció, ciutat, país i correu electrònic de l'autor al final. En el cas de l'autor de correspondència, també cal proporcionar una adreça de correu postal (assenyalar-lo amb asterisc).

En aquesta primera pàgina, s'ha d'incloure un resum no estructurat en català, en anglès (abstract) i en l'idioma de l'article d'entre 100 i 150 paraules cadascun, i sis paraules clau en català, en anglès (key words) i en l'idioma de l'article.

Els articles han de tenir un mínim de 6.000 paraules i un màxim de 8.000 i s'han d'estructurar de la manera usual en treballs científics: un primer apartat introductor i teòric on es repassin recerques prèvies i es plantegin les hipòtesis de recerca. Un segon apartat on s'expliqui amb detall la metodologia emprada, les condicions de la mostra i els mecanismes de recaptació de dades seguits. És important que estigui ben detallada aquesta part i justificada de manera robusta. A continuació, un tercer apartat on s'exposaran els principals resultats obtinguts. En aquest punt es poden (i es recomana) incloure taules i imatges, sempre i quan aquestes no resultin redundants a la informació ja explicada de paraula. El quart i últim apartat ha de ser la discussió i les conseqüents conclusions. L'estructura dels treballs pot variar per adaptar-se al tipus d'article (per exemple, si són revisions o treballs teòrics es pot modificar a criteri de l'autor/a).

A continuació de les conclusions, és obligatori assenyalar el finançament rebut (en cas d'haver-hi). Es recomana incloure una secció d'agraïments (per totes aquelles contribucions que no arriben al nivell d'autoria), i un comunicat on s'indiquin els possibles conflictes d'interès).

El manuscrit ha de ser escrit en Lletre del cos 12 (de l'estil Arial o Times New Roman), amb interlineat d'1,5 i les pàgines numerades.

4.2. Normes de citació i notes

Les notes han d'anar al final del document amb numeració contínua al llarg de tot l'article (sense iniciar numeració a cada pàgina) i cos 10.

Les citacions textuais han d'anar en rodona, entre cometes i amb la referència bibliogràfica al final, de la manera següent: (Autor, any: pàgines). Exemple: (Moragas, 1992: 25). Si la citació no és textual, sinó només una referència al tema o a l'obra en general, es pot prescindir de la pàgina.

La bibliografia recomanada i/o amb la qual heu treballat ha de seguir els criteris que habitualment s'apliquen a l'Institut d'Estudis Catalans:

[1 Totes les dades s'han d'escriure en català, excepte el títol de l'obra i els noms propis que no siguin topònims que hagin estat catalanitzats (per exemple, no es poden traduir els noms de les editorials).

[2 Ens estalviem «SA», «SL» i «Cia.» en relació amb les editorials i «Edicions», «Editorial», excepte en casos en què es pugui produir confusió o aquests mots estiguin íntimament lligats al nom, com ara «Edicions 62», «Edicions del País Valencià», etc.

[3 La manera de citar un llibre és:

Izuzquiza, I. (1990). La sociedad sin hombres. Barcelona: Anthropos.

[4 La manera de citar un capítol de llibre és:

Díaz Nosty, B. (1989). «La proyección multimedia en España». A: Timoteo Álvarez, J. (ed.). Historia de los medios de comunicación en España. Madrid: Ariel. (Ariel Comunicación), p. 60-120.

I un article d'una revista:

Bustamante, E. (1995). «El sector audiovisual. Grandes expectativas, profundas incertidumbres». Telos [Madrid], núm. 41 (març), p. 12-25.

[5 La manera de citar recursos electrònics o parts de recursos electrònics és:

Institut d'Estudis Catalans (1997). Diccionari de la llengua catalana [en línia]. 2a ed. Barcelona: IEC. <<http://dlc.iec.cat/>> [Consulta: 28 abril 2010].

Codina, L. (2010). «Diagrama y directorio sobre Ciencia 2.0 / E-Ciencia (v. 2010)» [en línia]. <<http://www.mindomo.com/view.htm?m=d4d1f77be0d04af0804c719038144de8>> [Consulta: 15 març 2010].

[6 Quan hi hagi més d'una obra o d'un article del mateix autor cal ordenar les referències cronològicament i, a partir de la segona, substituir l'autor per un guió llarg seguit d'un espai:

Zallo, R. (1988). *Economía de la comunicación y de la cultura*. Madrid: Akal. (Akal, Comunicació; 3)

— (1992). *El mercado de la cultura: Estructura económica y política de la comunicación*. Donostia: Tercera Prensa. (Gakoa Liburuak; 15)

[7 Si, a més de l'autor, en les referències coincideix l'any de publicació, s'han d'ordenar alfabèticament pel títol, i afegir una lletra a l'any per poder-les distingir quan s'hi faci referència dins el text:

Zallo, R. (1989a). «Evolución en la organización de las industrias culturales». A: Timoteo Álvarez, J. (ed.). *Historia de los medios de comunicación en España*. Madrid: Ariel. (Ariel Comunicació)

— (1989b). «Las formas dominantes de concentración en las industrias culturales». *Telos* [Madrid], núm. 18, p. 25-55.

[8 Si no coincideixen exactament tots els autors, s'ha de fer una nova entrada:

Bustamante, E. (1982). *Los amos de la información en España*. Madrid: Akal.

Bustamante, E.; Zallo, R. (coord.) (1988). *Las industrias culturales en España*. Madrid: Akal. (Akal, Comunicació; 2)

Observeu que després de l'editorial hi va el nom de la col·lecció («Akal, Comunicació», «Biblioteca A Tot Vent», «Ariel Comunicació», «GG MassMedia», etc.), seguit del número que l'obra hi ocupa (si en té).

[9 Tal com es pot observar en els exemples exposats fins aquí, en alguns casos, després del nom de fonts, consta si és l'editor, el coordinador o el compilador de l'obra:

Bolòs, O. de [et al.] (comp.) (1998). *Atlas corològic de la flora vascular dels Països Catalans*. Vol. 8. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans. (ORCA: Atlas Corològic; 8)

[10 Si l'obra que se cita té més d'un volum, es pot indicar després de l'editorial. Si volem citar específicament un dels volums, ho hem de fer després del títol de l'obra, i en el cas que aquest volum tingui algun títol concret, també l'hem d'indicar a continuació:

Tasis, R.; Torrent, J. (1966). *Història de la premsa catalana*. Barcelona: Bruguera. 2 v.

Martínez Sancho, V. (1991). *Fonaments de física*. Vol. 1: *Mecànica, ones i electromagnetisme clàssics*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. (Biblioteca Universitària; 9)

[11 Després del títol de l'obra cal esmentar quina edició és, en el cas que no sigui la primera.

Dickens, Ch. (1972). Pickwick: documents pòstums del club d'aquest nom. 2a ed. Barcelona: Proa. 2 v. (Biblioteca A Tot Vent; 154)

[12 Quant a l'edició, les abreviatures més emprades són:

- ed. augm. edició augmentada
 - ed. corr. edició corregida
 - ed. rev. edició revisada
 - 2a ed. (3a, 4a, etc.) segona (tercera, quarta, etc.) edició.
- Les reimpressions no cal esmentar-les.

[13 Altres abreviatures freqüents són:

- [s. n.] sense nom (quan no hi ha editorial, poseu-ho en el seu lloc)
- [s. ll.] sense lloc (quan no hi ha lloc d'edició, poseu-ho en el seu lloc)
- [s. a.] sense any (quan no hi ha any, poseu-ho en el seu lloc)